

Totolan Wi září 2011

Měsíční korálky

Zpravodaj Lidu Medvědího potoka, rodičů a příznivců kmene

* Wowapiska Oyate Mato Wakpalan, Ate, Ine, Kola

Jsme tu jeden pro druhého, a to nás spojuje.

Už je tomu tak a nic s tím nenaděláme – prázdniny jsou za námi. Jistě si je každý z nás pořádně užil, odpočinul si od povinností a zažil mnohá dobrodružství. Vrátili jsme se z posvátných hájů Nemetonu - mnozí z Lidu vstoupili na stezku druidů, bardů nebo cadwyrů. A to nás neodradila ani četná žihadla tygrů, ani hladová klíšata, ani neskutečná vedra. To vše k létu zkrátka patří. K létu ale také patří spousta legrace, zpěv a vzácná setkání v přírodě. V uplynulých měsících jsme toho zažili opravdu mnoho. Ne vše se vešlo do tohoto Totolanu. Podrobné zápisy si můžeme přečíst v naší kmenové kronice. Na následujících stránkách jsou jen střípky a zajímavosti z uplynulých akcí, které vás snad zaujmou. Když už jsme u těch vzpomínek - již v této době se pracuje na „filmu“ z Nemetonu...

Léto máme v čerstvé paměti, ještě máme možnost užívat si jeho dozvuky. Zajímavá je ta skutečnost, že na severním pólu v tomto období slunce nezapadne za obzor po celý den, naopak na jižním pólu je v tutéž dobu stálá noc, protože na jižní polokouli je zima. To také znamená, že například na horách v Austrálii v tuto dobu staví sněhuláky a užívají si zimní sporty. V létě. Někomu to možná připadá divné. Australanům to však přijde naopak zcela normální. Zkrátka vždy záleží na tom, kde jsme a záleží na úhlu pohledu – jak se na věci díváme. S tím souvisí tato slova Karla Čapka:

„Nemysli si pořád, že musíš všechno prožít, stačí jen pozorovat a to bez klidu nejde. Největší milost pro nás, kteří to potřebujeme, je umění dívat se a vidět.“

Díky dovednosti „dívat se“ jsme byli svědky mnoha přírodních krás, které bychom bez klidného nazírání na svět nebyli schopni objevit. Například při expedici do NP Podyjí bychom takto neobjevili obrovské užovky stromové, kobylku ságu, kudlanky... O četných botanických i ornitologických objevech nemluvě. Doufám, že nás tato vnitřní pohoda, kterou jsme načerpali v průběhu léta, jen tak neopustí. Přeji vám úspěšný start nového školního roku a hodně síly při zdolávání všech překážek a mějte na paměti toto staré indiánské moudro: *Kdo je slepý? Ten, kdo nevidí svět jiných. Kdo je němý? Ten, kdo neumí povědět nic příjemného okolí. Kdo je chudý? Ten, kdo má příliš mnoho tužeb. Kdo je šťastný? Ten, kdo je šťastný s ostatními.*

Mějte se pěkně!

(Kr.)

Citáty, rčení a přísloví:

I když si sedneš na dno moře, rybou se nestaneš.

Nezasel, prý aby mu kroupy nepobily.

Bohatství plodí závist, chudoba nenávisť.

Žena věrná, milá, jest divná co vrána bílá.

Která chválí cizí muže, snadno vstoupí v cizí lóže.

Když se starý člověk jednoho rána probudí a nic ho nebolí, znamená to, že je mrtvý.

Když někdo mlčí, ještě to nemusí znamenat, že nemá co říci.

(Štěpka)

Humor je kořením života.

Naděje má hluboké dno.

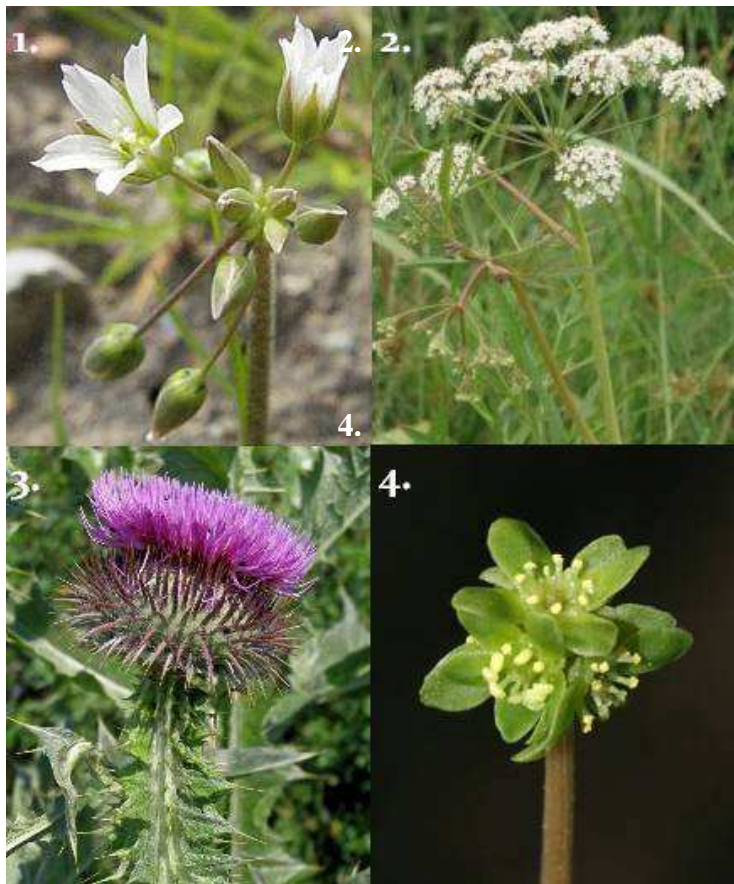
Pod sladkým medem tráví lidi jedem.

Do očí bratr, za zády had.

Kdo chválí, rád by prodal, kdo haní, rád by měl.

Vysoce podezřelá květena: Jak, že se to jmenuješ? Díl II.

Možná někdo z vás díky minulému vydání otevřel Naše květiny, aby zjistil, zda si tak trošku nevymýšlím. Pokud jste tak učinili, zjistili jste, že ty divné názvy si doopravdy vymyslel už někdo přede mnou. Nabízím vám další várku rostlin s „dost divnými“ názvy.

1. Tento příbuzný ptačince se jmenuje **plevel okoličnatý**. Ano plevel, doopravdy to není výmysl zvilého odpůrce zeleně, ale botanický fakt. Poprvé jsem ho viděla v Grygově. Nenápadný, roste kde se dá, prostě plevel...

2. Nějaká ta mrkev nemůže chybět, tahle by se svým jménem uspěla v každé čarodějné příručce, seznamte se: **rozpuč jízlivý**. Jedná se o jednu z nejedovatějších rostlin střední Evropy, roste v mokřadech a lze ji poznat podle charakteristicky přehrádkovaného oddenku, svou vůní připomíná petržel. V ČR patří mezi druhy silně ohrožené.

3. Tak tenhle pcháč se jmenuje **ostropes trubil**. Původně byl pěstován pro okrasu, v dnešní době se samovolně šíří především v teplejších oblastech. Dříve se používal do léčivých směsí na čištění krve a z jeho semen se lisoval olej.

4. **Pižmovka mošusová** je jediný český zástupce nepočtené čeledi pižmovkovitých. Nenápadná jarní rostlina lužních lesů, naposledy spatřena v lese Království ☺. Kdo ji najde, nechť prozkoumá její květ, který trošku ignoruje pravidelnost...

Bělka

Vítejte v nové rubrice Ze zápisníku vedoucího. Také se těšíte až bude jednou instruktorem nebo vedoucím? I my jsme se těšili a také jsme se dočkali. Zároveň jsme zjistili, že je to mnohdy riziková práce ☹, při které není nouze o adrenalin a nečekaná překvapka. Na druhou stranu to ale děláme rádi a snad i dobře. Čtěte a dozvíte se, zda všechny ty historky a zážitky vypadají v očích dětí a vedení stejně nebo ne.

Ze zápisníku vedoucího aneb jídlo na pochodu a tanec s hrnci.

(Založeno na plus mínus pravdivých zážitcích)

Přinášíme vám druhé pokračování zápisníku, tentokrát na vás čekají neobvyklé stravovací návyky, vykrmování vedoucích, hladovějící děti (vedoucí vlastně těž), geniální zlepšováky rodičů, tajemství vaječné pomazánky, výpadky elektřiny a obrázkové šišky s mákem.

Rozhodla jsem se na sebe (a nejen na sebe) prásknout, proč je vaječná pomazánka jednou z nejoblíbenějších, co se týče přípravy... Když jsem předloni byla vařit na podzimním Ochoze, čekala nás premiéra této pomazánky. Nějak se nám k přípravě přimotala i Mamba s Poty. Tak jak to mohlo dopadnout ☺...

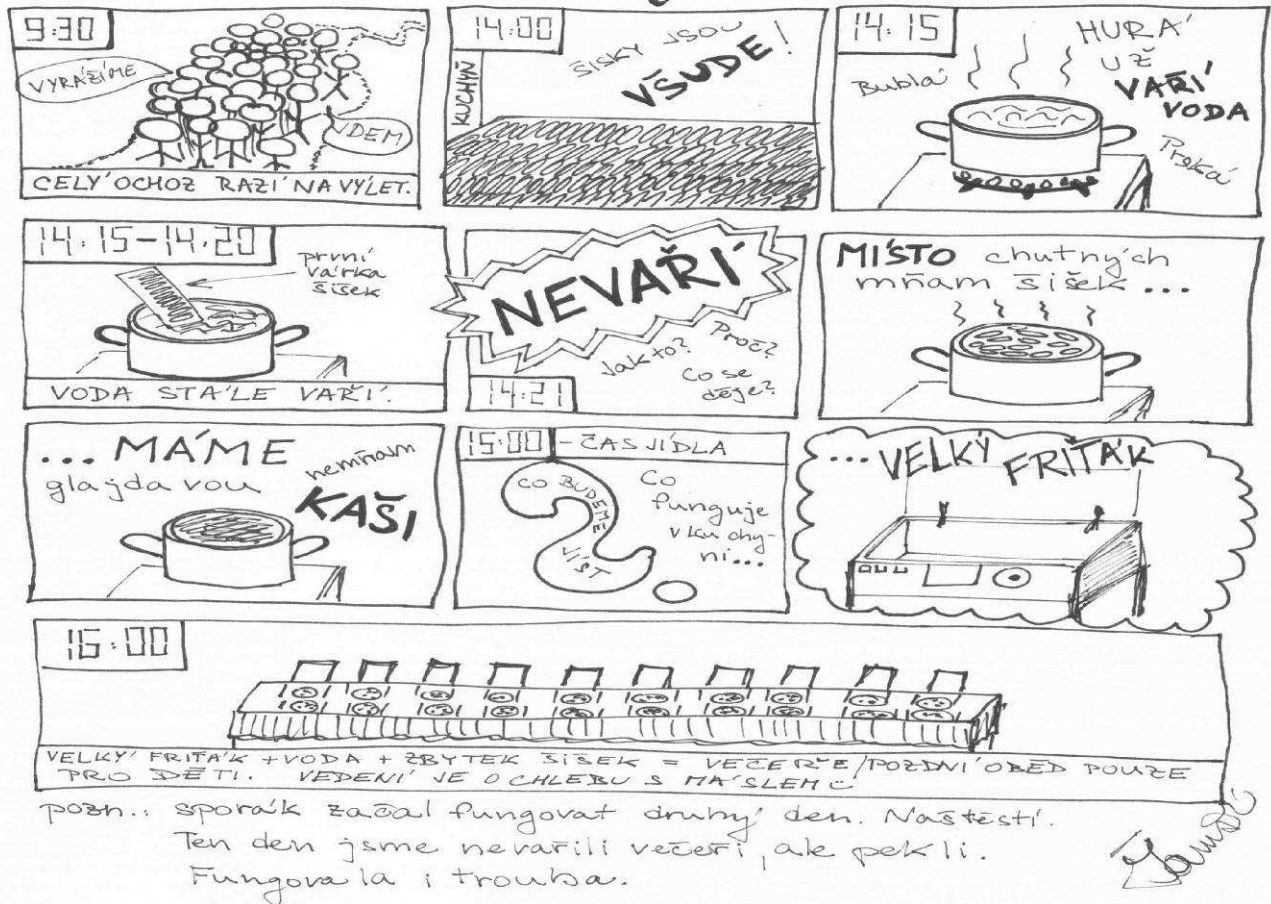
Vajíčka se uvařily celkem bez problémů. Teda skoro. Nějak se nám nepovedlo vychytat ten moment, kdy jsou úplně natvrdo a vytáhly jsme je když byly...takové...mazlavé, fuj :-@. Spolu se zbytkem ingrediencí jsme je nakrájely do mísy a Mamba se pasovala na vrchního míchače. „Fůůůj, to je hnusný“ prohlásila a se spokojeným výrazem ve tváři se v nich patlala dál. „Ukaaaž, my si to chceme taky zkusit“ hrnuly jsme se s Poty k míse. „Dyť je to jak živý, uáááá“ ... no prostě ... humus.

Pomazánka nakonec byla dopatřána, a tak jsme se rozhodly, že si dáme na chvíli oraz, než ji rozmatleme na chleby. Vyskočila jsem si na velký stůl a veselé jsme s holkama kecaly. „Polly, zakvokej“ začala se najednou z něčeho nic řešit Poty. „Co mám? Zakvokat? Proč?“ nechápala jsem... Až pak najednou... Neuklidila jsem totiž vajíčko, které jsme chtěly vyhodit, protože bylo skoro syrové a vykydlo nám na stůl. No, nesedla jsem si do něj? Usmála jsem se na bílek na svých kalhotách a za vytrvalého Mambina a Potynina kdákání jsem se šla převléct.

Tak už víte, proč se žádný Ochoz bez vaječné pomazánky neobejde, prostě srandy kopec ☺.

Polly

Bramborové Šišky

Zvláště na víkendových akcích je ideální možnost setkat se s těmi nejpodivnějšími stravovacími návyky. To, že děti milují instantní rozpustné nápoje pokud možno bez vody, už mě dávno nepřekvapuje, milovala jsem je též. Stejně tak se vždy najde někdo, pro koho je instantní polévka nasucho tou největší pochoutkou a gumoví medvídci rozpuštění ve vroucím čaji nutností ☺. O překvapení není nouze, zvláště jede-li vám člen na víkendovku poprvé. Je jasné, že čím mladší dítě, tím více je nutné po očku sledovat, zda jí, zda si umí namazat chleba a jestli má v batůžku svačinku a pítíčko. Je fakt, že sem tam vedoucí v bdělosti poleví, ale od té doby, co jsem před patnácti lety přežila letní výlet v Beskydech s jedním jablkem a bez pití, se snažím neustále sondovat, zda mají všichni dost pohonných hmot. V tomhle blahorečím všem zkušeným rodičům, kěz by i mně tenkrát někdo popsal všechny krabičky jako páteční večere, sobotní snídaně, svačinka na výlet a podobně. Samozřejmě ne všichni rodiče mají v zásobě takovéto vychytávky, hodně často mám pocit, že trpí obavou, aby dítě na výpravě nezemřelo hladu. Když pak vidím batoh vyšší než jeho majitel, začínám většinou trnout hrůzou já, zda dítě nezemře vyčerpáním dřív, než proviant na chatu donese. Hojnost dětských batůžků je nekonečná, už dlouho v hlavě nosím takový experiment: odjet na víkend bez jídla. Zemřela bych hladu nebo bych z desátků hodných a dobře zásobených dětí přežila? Myslím, že hladu bych asi nepošla, ale zatím jsem nesebrala dost odvahy, znáte to zákon schválnosti. A s jakými nejpodivuhodnějšími potravinami, že jsem se vlastně setkala? Odpověď je kilo brambor a mléko. Že na tomhle jídle není nic exotického? Inu není, ale když je má v batohu devítiletá dívenka, která nemá potuchy, co by z těchto surovin mohlo vzniknout a jak, že se to vlastně ty brambory škrábou, tak už to k podivu je. Ale zase díky takovému omylům se na výpravě člověk naučí takové užitečné věci jako oškrábat brambory, uvařit párek, otevřít konzervu a nakrájet chleba ☺. No a nakonec vzpomínka na rozhovor ohledně jídla, který mě jako začínající vedoucí nejvíce odzbrojil. Při balení batohů: „Bélko co mám dělat s tím kilem sekané?“ „Jaké sekané? Žádnou nikde nevidím.“ „No já ji mám v batohu“ „Ty máš tři dny sekanou zabalenu v igelitce v batohu?“ „No vždyť je zima.“ „Ano venku je zima, ale ten batoh stojí vedle kamen.“ Nutno dodat, že s tímto expertem bych o víkendu nezemřela ani já ani Kevin (oba na tu historiku s láskou vzpomínáme ☺), v pohodě by nás vykrmil, jako Jeníčka a Mařenku, o což se také zdatně pokoušel, vždyť každá jeho otázka začínala slovy dáš si?. A to jsme ani nevěděli o sekané...

Bělka

Příště následuje: Ze zápisníku vedoucího aneb ztraceni...

Mapa někdy pěkně kecá a zásadně se ztrácí ti druzí, známe to všichni ☐. Už se vám někdy podařilo vystoupit o několik zastávek dřív nebo snad později? Už se vám někdy značka vypařila tak dokonale, že jste ji už nenašli? Už jste někdy téměř přešli i s dětmi hranice? Veškeré historiky, jak jste se někdy ztratili a zaručené rady, jak v takové situaci neztratit hlavu, posílejte opět jakýmkoliv způsobem Bělce.

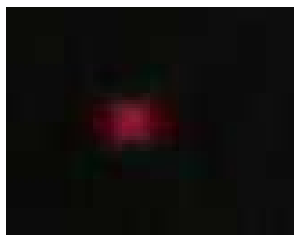
Bílé Karpaty:

10. – 12. června se pár lidí od Bla Mlo Skl a Mýv mohlo přidat k bzučikoblešivčí výpravě do Bílých Karpat. Vyjeli jsme v pátek odpoledne pod vedením Bělky a její mamky, které spolu vytvořily dokonalou dvojici geograficky zdatných průvodkyní. Cílem víkendovky bylo zdolat nejvyšší vrchol tamního pohoří; Velké Javořiny (970 m n. m.) V odpoledních hodinách sobotního prosluněného dne se tak i stalo. Úspěšně jsme vystoupali a pak to pěkně spláchli kofolou. Akce to byla výborná, doprovázena netradičními hrami a rozlehlými karpatskými loukami, které byly plné pestrobarevných květů, jež byly všechny určeny. Snad se na takovou výpravu vydáme zase... Se stejným sluncem v zádech.

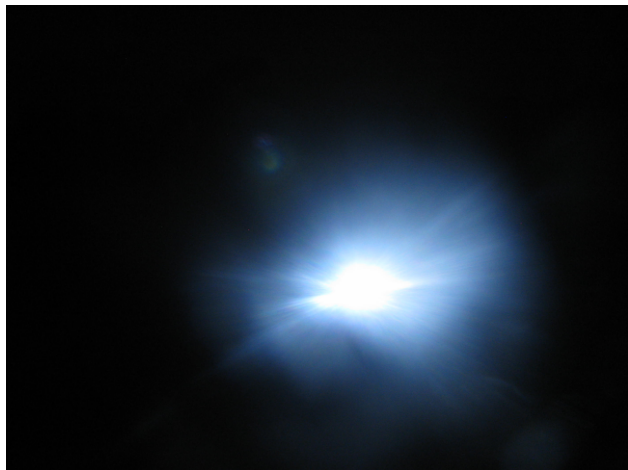
(Kachna)

UFO (Podyjí 2011):

Je teplý, červencový večer v Podyjí. Skupinka nadšených ornitologů se vydává do přírody. Do bzučení cvrčivců občas slyšíme hlas lelka lesního. Okolní šum jakoby přitakával s tajemnou atmosférou. Jdeme se ještě podívat blíže k lesu. Při poslouchání okolní přírody také fotografujeme. A při prohlížení fotek v nich nacházíme červené tečky! Jsou i na dalších fotkách, takže se asi nacházejí po celé obloze. Spolu s čárami v nich vůbec nevypadají jako lidský objekt. A po chvílce bádání nacházíme také modré tečky stejného charakteru. A také zelený záblesk. Už se radši vydáváme zpátky, když za námi začíná blikat podivné světlo. Zatímco je kolem nás tma, zrychlujeme krok. A když se vedle nás rozsvítí keř, říkáme si že zážitků už máme dost a kvapně se vydáváme zpět.

Následující ráno se akční skupina vydává prozkoumat místo činu. Docházíme ke svítícímu keři (nyní už zhasnutému) a po dlouhém prozkoumávání mezi trny nacházíme věc podobnou sáčku z neznámé hmoty, k určení jejího složení bychom potřebovali chemickou analýzu. Pro nedostatek času se už vracíme do ubytovny.

Zda mají tyto události nějakou spojitost s TBC nebo jestli poblíž Havraníků přistálo mimozemské plavidlo zatím nevíme. Ale v příštích letech se budeme snažit v pátrání pokračovat.

(President)

Obrazem: Vzpomínky na léto 2011

Národní kolo ZS Zlatý List (starší - 1. místo)

(mladší - 2. místo)

Expedice Podýjí

Expedice Podýjí

akce Acrocephalus

kroužkování ptáků

letní krmení zvířat

malujeme Plyšárnu

budujeme Motýlí zahradu

navštívili jsme posvátné háje Nemetonu 2011

Anketa: Jaký je tvůj nejzajímavější zážitek z Nemetonu?

Sysel: Asi zkouška cadwyrů. Jó... to bylo super, jak jsem se na to mohl dívat. Na to, jak se nechávají polívat vodou, trhají kopřivy a snaží se troubit na roh. To bylo dobrý, no...

Osmák: Líbilo se mi na té bardské zkoušce tancování a pak jak je polívali tou vodou... A pak na té 1. Noční bojovce jak jsme běhali...

Camzzza a Potápka: (Vidím Potápku, tak po ní skočím... ☺) No tak jsme se schovávali před dětma, který měly být u ohně, a většina jich tam nebyla. Furt lítaly na záchod a my jsme potřebovali taky na záchod. Tak to bylo akční. Já jsem vždycky běžela tam, potom jsem se rozhlídla, jestli někdo nejde, pak jsem běžela zpátky, pak jsem viděla, že jde nějaký dítě, tak jsem úplně zalezla do stanu, zatáhla za sebou, pak jsem chtěla vylízt, ale to dítě neodešlo a přišly tam další čtyři. (Přichází Camzzza, přidává se...) Jo! Protože my jsme byly s Tryskou a převlíkaly jsme se v jednom stanu. A to bylo vždycky: „Á, dítě!“ A Potápka přišla taky, tak my jsme vždycky hodily na sebe pláště a spacáky. (Potápka) Jo, já jsem stála před tím stanem a úplně jsem vždycky zaječela a skočily jsme zpátky. (Camzzza) Potom tam chodili za náma, že chtěou bardíky, tak mi se jim vždycky schovaly, ale stejně nás potom našli.

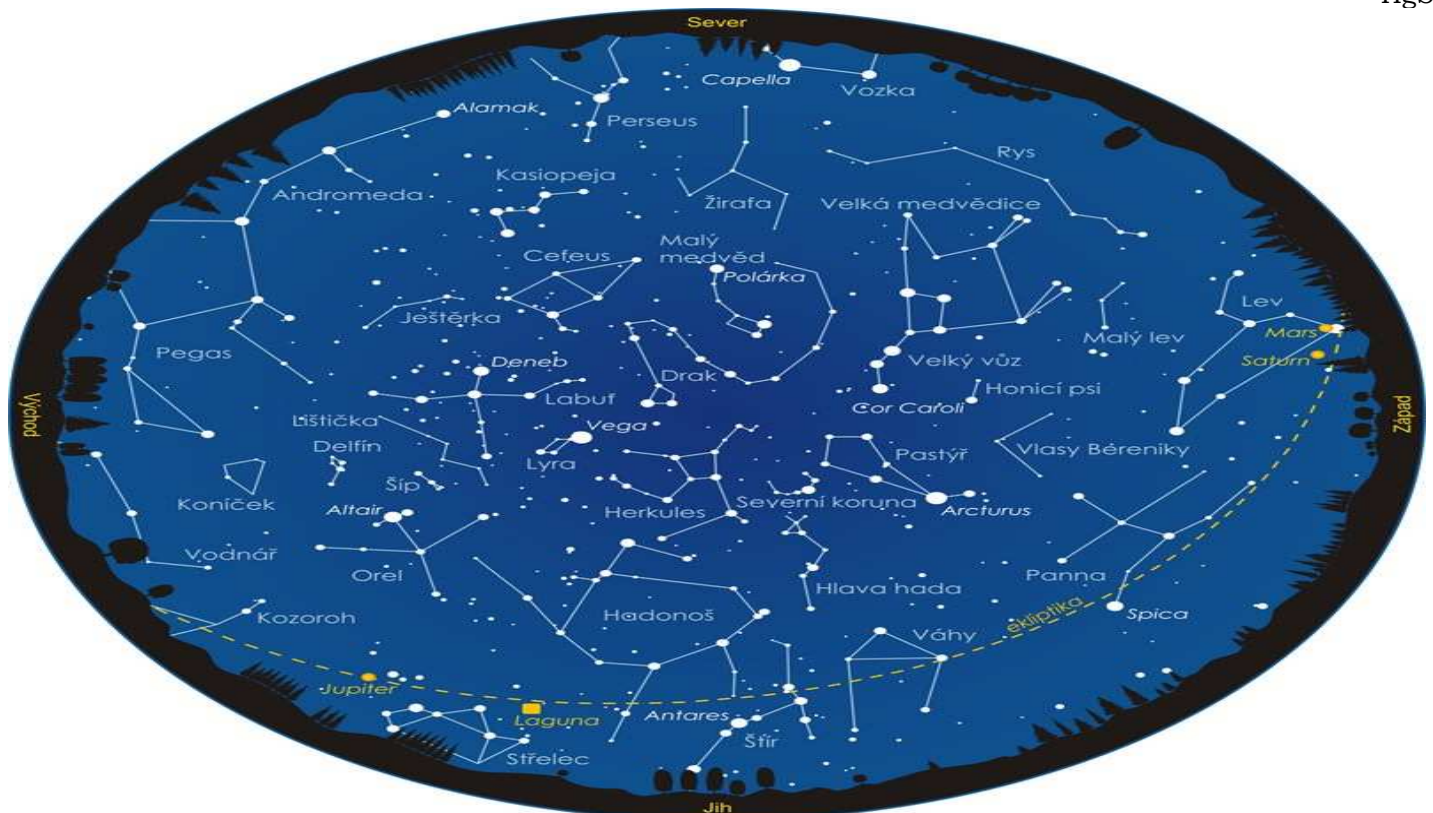
Veverčák: No, to je těžký... Asi druidské zkoušky. Že to tam bylo takový pěkný, vznešený. A taky noční vycházky. (Síta)

Z Nemetonu: Pod širákem

Ke konci tábora jsme se my, Blatouši, rozhodli, že půjdeme spát pod širák. Jde s námi i Jarda. Po čtení a po večerce se nenápadně sbalíme, dáme dobrou noc ostatním vedoucím, kteří o tom samozřejmě musí vědět, a vydáváme se na předem určené spací místo. Dereme se ve tmě do kopce mezi stromy cestou osvětlenou jen dvěma baterkami. Listy pod nohama podkluzují a padají dolů po svahu. Přestože už je noc, je nám všem velmi teplo. Po asi deseti minutách, které trvaly věčnost, se před námi objevuje mohutný smrk, pod kterým budeme spát. Konečně. Deky a spacáky shodíme na zem, vyzujeme se a konečně si leháme. Rozvalení na dekách otvíráme balíček sušenek, který postupně koluje mezi všemi, co tu jsme. Hned jsou pryč. Je jasná noc, a tak jsou vidět hvězdy. Moc hvězd. A souhvězdí. Snažíme se je všechny určit. A jde nám to: Malý vůz, Velká medvědice, Labuť, Orel, Lyra, Drak, Kasiopea ... První z nás už usínají. Jsou to dobří Blatouši. Ale nevydrží. Chvilí si povídáme, ale pak už usínáme všichni. Je krásně.

Najednou, kolem třetí hodiny ranní, se všichni budíme. Někoho vzbudil ten silný vítr, který kolem nás teď proudí, někoho vzbudili ostatní. Nebe už vůbec není tak jasné, jako když jsme uléhali do trávy. Naopak, je skryté pod šedí velkých mraků a kolem silný vítr ohýbá stromy. Tohle nevypadá dobře. Musíme se sbalit a vydat zpátky do tábora. Ve tmě hledáme cestu, kterou jsme sem před několika hodinami přišli. Není to tak jednoduché, jak se zdá. Jednou jsme přešli odbočku a po pár chvilích stojíme před prudkým srázem dolů, který bychom tak tak překonali za denního světla, natož teď ve tmě. Nakonec jsme cestu našli a šťastně došli do tábora. Foukat sice nepřestalo, ale nebe je zase jasné jako předtím, takže už asi pršet nebude, a tak Bob, já – Rumělka a Prezident dospíme zbytek venku na náměstíčku. Ostatní jdou do stanů.

HgS

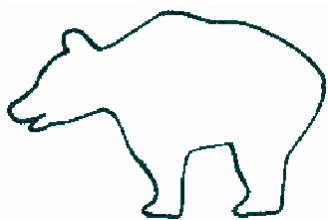

Nemetonská křížovka:
Na jednom z moudrých kmenů v Nemetonu byl nápis (tajenka):

včela
 Morava má ve znaku
 král zvířat
 latinsky ropucha
 samec od laně
 ústřice rodí
 latinsky javor
 řada stromů
 jeden ze žvlů
 káně je v řádu
 lasici je příbuzná

(Kristián)

(nejen) pro nováčky o kmeni Lidu Medvědího potoka

Náš kmen Lid Medvědího potoka vychází z tradic oddílu založeného 3.12.1980 na škole v Olomouci - Řepčíně (jako Ochránci přírody – od 1.9.1984 jsme byli FFNI). 7.10.1989 se uskutečnila první výprava Chovatelů, 22.5.1992 tento oddíl našel jméno Šákimové. V oddílech pracují družiny Blatouši a Blešivci, Bzučiví medvídci a Sklípkani. 8.9. 1996 se poprvé sešli Mývali. Po poznání krásy a čistoty života Indiánů a přírody v okolí Medvědího potoka v Huslenkách se všechny družiny a oddíly v lednu 1997 sloučily ve společenství kmene Lidu Medvědího potoka. Patříme pod DDM Olomouc a zároveň jsme oddílem mladých ochránců přírody při 71/02 Českého svazu ochránců přírody Upolín v Olomouci.

Zaměření a cíle našeho oddílu

Učíme se poznávat přírodu a cítit s ní. Učíme se správnému pobytu v přírodě. Chceme, aby bylo samozřejmostí, že patříme mezi oddíly, kde se nikdo nevyhýbá podílu na společné činnosti a práci, kde se na akcích nekouří, mluví slušně, kde členové oddílu jsou k sobě ohleduplní a vnímají přírodu, kamarády nebo lesní ticho...kde na vícedenních výpravách nepotřebujeme televizi, video (vždyť kvůli tomu jsme přece do lesa nejeli...) Je docela normální, že nás nerozhodí nějaký ten kopec a trochu deště či jiné nepohody, že kdekdo je tu kouzelník, mág šam napsaným a že známe cesty do bájně Faerie a vropy klínů a křivky tajemných Elefových run, dračích ryn, dévánágáří, alfavity, ogham a písmo Etrusků nebo složité obrázky Iximů.

Struktura kmene

Náš kmen je tvořen šesti klany (oddíly), které se scházejí v jednom z těchto dnů: pondělí 15 – 17 h (Mývali), úterý 16 – 18 h (Bzučiví medvídci), středa 15 – 17 h (Blatouši a Blešivci), čtvrtek 15.30 – 17.30 h (Mloci) a pátek 15 – 17 h (Sklípkani). Asi osmdesát dětí vede 12 vedoucích a 10 instruktorů. V pondělí od 17.00 jsou naši předškoláci Zelený lísteček, v úterý od 16.00 Strážci stromů Gwy Gwyové a ve čtvrtek od 18.00 Booovo doupe. Spolek Ó, ptáci se schází spíš v terénu.

Zákony Lidu Medvědího potoka

Buď ochránce přírody. Pomáhej lidem, buď ohleduplný a nikomu neubližuj. Neruš ostatní ve spánku. Mluv slušně a nepomlouvej. Mluv pravdu se svým bratrem a sestrou. Nepřivlastňuj si cizí majetek. Vracej zapůjčené věci včas a v pořádku. Hraj vždy čestně a pro radost ze hry. Nepohrdej žádným jídlem. Měj úctu k ohni a ke všem zákonům obydlí. Konzumní svět nechávej ve městě, na výpravy jezdíme za kamarády a za přírodou ... Na sněmu kmene či klanu v kruhu ogamu mluv vždy až na tebe přijde řada, měj úctu k náčelníkům a šamanům, chraň symboly a jméno kmene a svého klanu.

Ochránce přírody

Váží si všeho živého, neboť ví, že každý jedinec je článkem řetězu udržujícího život na Zemi. Nepoškozuj stromy a netrhá květiny pro zvadlou krásu. Neruš klid živočichů a pokud je pojdá, děkuje jim za jejich život. Je skromný, bere si od přírody jen tolik, kolik potřebuje. Neznečišťuje odpadky půdu, vodu a ovzduší. Do chráněných území vstupuje jen po značených cestách, netáboří mimo určených míst. Upozorňuje na případy znečištění nebo poškození přírody, pomáhá při její obnově. Raduje se z krásy a zázraků přírody a vítá každý den ve svém životě.

Hlavní akce roku 2011 – 2012

8.10. bude přírodovědná stezka zajíc Pepík na podzim, výstava Příroda Olomoucka, v říjnu o podzimních prázdninách jedeme na Ochoz u Konice, v prosinci vánoční besídka a možná již XI. sněm kouzelníků, v lednu budeme vyrábět ptačí budky, v březnu pojedeme na jarní prázdniny na Ochoz, v dubnu bude MK Zelené stezky, 20.4. uspořádáme Den Země pro nejmenší a další výpravy do přírody, 28.4. Vítání ptačích zpěvu a potom možná pojedeme na krajské kolo Zelené stezky a pak třeba i na národní kolo, v srpnu bude velký kmenový tábor – v Lubě u Krkaté Baby nebo jinde ...

Schůzky

Kromě svátků a prázdnin jsou vždy v určený den a probíhají v Pavilonu zájmové činnosti DDM Olomouc. Náplní schůzek je především přírodověda, hry, drobné soutěže a jiné aktivity z oblasti dramatiky a estetiky.

Výpravy

Jsou zaměřeny na poznávání přírody zejména na Olomoucku a na celé Moravě.

Ochrana přírody

Vyrábíme, vyvěšujeme a čistíme ptačí budky, mapujeme doupné stromy, vzácné rostliny a živočichy, čistíme lesy a pečujeme o malé stromky, pomáháme v péči o některá chráněná území ...

Tábory

Pravidelně jezdíváme na výpravy v době podzimních a jarních prázdnin, v létě pořádáme velký kmenový tábor a menší přírodovědnou expedici.

Soutěže

Pravidelně se zúčastňujeme soutěže Zelená stezka - Zlatý list, ve které šestičlenná družstva prokazují znalosti v různých přírodovědných oborech a snaží se dostat do národního kola soutěže. Posledním největším úspěchem bylo historické vítězství našich mladších i starších Pod Templštyněm na Jihlavsku a loňské první místo starších a druhé mladších v Jizerských horách.

Akce pro veřejnost

Připravujeme a zajišťujeme přírodovědné stezky pro malé děti, výtvarné a přírodovědné výstavy v Pavilonu zájmové činnosti DDM Olomouc, setkání ke Dni Země pro nejmenší a Vítání ptačího zpěvu.

Minizoo v Pavilonu zájmové činnosti DDM

Chováme různé druhy živočichů (např. želvy, činčily, agamy, ryby ...) a děti o ně pečují na začátku každé schůzky. Staráme se o ně i v době všech prázdnin.

Finance

Členský příspěvek na pololetí pro zú DDM je 450 Kč (platí se v září a v únoru) a pro oddíl mladých ochránců přírody ČSOP 150 Kč v lednu na celý rok. Na zajištění činnosti v PZČ DDM velkou mírou přispívá stát buď formou pravidelného příspěvku nebo dotací na projekty a to částkou až 800,- Kč na dítě za rok. Další projekty hrazené státem (výpravy, tábory, vybavení) uskutečňujeme v rámci činnosti ČSOP.

Nováčci a přijetí do klanu (oddílu)

Obvykle do jednoho roku je každý nováček slavnostně přijat do svého klanu. Stává se tak na klanových nebo kmenových sněmech na táborech či větších výpravách. Nováček má od té chvíle právo nosit šátek barvy svého klanu. Je samozřejmostí, že se předtím podílí na oddílovém životě (psaní kroniky, deníků, pečuje o nástěnku, vede si osobní zápisník, má kpz-ku (krabičku poslední záchrany), stará se o některé živočichy, snaží se mluvit slušně a kamarádsky se chovat, zúčastňuje se pravidelně schůzek a v rámci svých možností výprav do přírody. A po přijetí také...

Do Totolanu můžete přispívat i vy! Ano, je to tak. A nabízíme vám rovnou dva způsoby. První spočívá v tom, že se stanete součástí **redaktorského týmu**, občas se objevíte na schůzi, kde se budou rozdělovat témata, nějaký si vyberete a vzhůru na věc! Pokud si ale zoufáte, že nemáte tolik času, je pro vás jako stvořená druhá možnost – u nástěnky visí krabice s nápisem „**Hod to tam**“. Na kousek papírku napíšete nějakou **poznámku, perličku, inzerát** či cokoliv, co si přejete, aby se v Totolanu objevilo a dáte do krabice. Naše redaktorka Kachna ji čas od času vybere a sestaví z vašich příspěvků rubriku „**A je to venku**“.

Totolan Wi září 2011 pro Vás připravili:

Jarda, Štěpánka, Rumělka, Prezident, Bělka, Polly, Křišna, Síta, Kristián

Dům dětí a mládeže Olomouc, tř. 17. listopadu 47
771 74 Olomouc 1

tel: 585 223 233, e-mail: panda@ddmolomouc.cz

Jaroslav Marx mobil: 737 41 88 16

DDM: www.ddmolomouc.cz

ZO 71/02 ČSOP Upolín, Skřivánčí 23, 779 00 Olomouc 9 upolin@upolin.com

Lid Medvědího potoka: www.upolin.com/LMP/lmp.htm

